NÁVRH ZÁKONA

Ustanovení o zákazu výroby potravin a krmiv sestávajících, izolovaných nebo vyrobených z buněčných kultur nebo tkání získaných z obratlovců a jejich uvádění na trh, jakož i o zákazu označování zpracovaných výrobků obsahujících rostlinné bílkoviny jako maso

Článek 1

(Účel a definice)

1. Tento zákon obsahuje ustanovení, jejichž cílem je zajistit ochranu lidského zdraví a zájmů občanů a zachovat zemědělsko-potravinářské dědictví jakožto soubor produktů, které vyjadřují socioekonomický a kulturní vývoj Itálie, který má strategický význam pro národní zájmy.

2. Pro účely tohoto zákona se použijí definice uvedené v článcích 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, jakož i předpisy Evropské unie a vnitrostátní předpisy týkající se názvů potravin a krmiv a jejich označování.

Článek 2

(Zákaz výroby potravin a krmiv sestávajících, izolovaných nebo vyrobených z buněčných kultur nebo tkání získaných z obratlovců a jejich uvádění na trh)

1. Na základě zásady předběžné opatrnosti stanovené v článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002 se provozovatelům potravinářských podniků a provozovatelům krmivářských podniků zakazuje používat při přípravě potravin, nápojů a krmiv, prodávat, držet za účelem prodeje, dovážet, vyrábět na vývoz, podávat nebo distribuovat pro tyto účely potraviny nebo krmiva, které sestávají z buněčných kultur nebo tkání získaných z obratlovců nebo jsou z nich izolovány či vyrobeny.

Článek 3

(Zákaz označování zpracovaných výrobků obsahujících rostlinné bílkoviny jako maso)

1. Za účelem ochrany národního dědictví hospodářských zvířat, uznání jeho vysoké kulturní, socioekonomické a environmentální hodnoty, jakož i odpovídající podpory jeho propagace při současném zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a zájmů občanů/spotřebitelů a jejich práva na informace při produkci zpracovaných výrobků obsahujících výhradně rostlinné bílkoviny a jejich uvádění na trh na území státu je zakázáno používat:

a) právní, společné a popisné názvy odkazující na maso, masnou výrobu nebo výrobky vyrobené převážně z masa;

b) odkazy na živočišné druhy nebo skupiny živočišných druhů nebo na morfologii či anatomii zvířat;

c) terminologii specifickou pro řeznictví, lahůdkářství nebo obchod s rybami;

d) názvy potravin živočišného původu reprezentativní pro komerční použití.

2. Ustanovení uvedená v odstavci 1 nevylučují přidávání rostlinných bílkovin, látek určených k aromatizaci nebo složek do výrobků živočišného původu.

3. Ustanovení uvedená v odstavci 1 se nepoužijí, pokud živočišné bílkoviny představují převažující podíl výrobku obsahujícího rostlinné bílkoviny, a za předpokladu, že občan/spotřebitel není uveden v omyl, pokud jde o složení potraviny.

4. Ustanovení tohoto článku se nevztahují na kombinace potravin živočišného původu s jinými druhy potravin, které nenahrazují potraviny živočišného původu ani nejsou jejich alternativami, ale jsou k nim přidávány v těchto kombinacích.

5. Na základě výnosu ministra zemědělství, potravinové suverenity a lesnictví, který má být přijat do šedesáti dnů ode dne vstupu tohoto zákona v platnost, bude schválen seznam obchodních názvů potravin, které mohou při vysledování jejich původu v rostlinných výrobcích uvést spotřebitele v omyl ohledně složení potraviny.

Článek 4

(Kontrolní orgán a způsob uplatňování sankcí)

1. Ministerstvo zdravotnictví, regiony, autonomní provincie Trento a Bolzano, místní zdravotnické orgány, velitelský útvar karabinierů pro ochranu zdraví prostřednictvím příslušných závislých jednotek pro boj proti šizení potravin a pro ochranu zdraví, velení lesních, environmentálních a zemědělsko-potravinářských jednotek (CUFA) prostřednictvím příslušných závislých velitelských jednotek, Ústřední inspektorát ochrany jakosti a potlačování podvodů se zemědělskopotravinářskými produkty (ICQRF) Ministerstva zemědělství, potravinové suverenity a lesnictví, Guardia di Finanza a Agentura pro cla a monopoly, jakož i v případě produktů souvisejících s rybím dodavatelským řetězcem Sbor velitelů přístavů – pobřežní stráž provádějí v souladu se svými příslušnými pravomocemi kontroly provádění tohoto zákona. Orgány uvedené v prvním bodě provádějí kontroly svých příslušných pravomocí s případnou podporou specializovaných pracovníků Ministerstva zdravotnictví, velitelského útvaru karabinierů pro ochranu zdraví a místních zdravotnických orgánů se zvláštními pravomocemi pro biologické kontroly jakosti a technické kontroly zdravotní povahy ve vztahu k potenciálním rizikům pro lidské zdraví na základě zásady předběžné opatrnosti stanovené v článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002.

2. Ustanovení kapitoly I oddílů I a II zákona č. 689 ze dne 24. listopadu 1981 se použijí na určení porušení a sankcí stanovených v tomto zákoně. Snížená platba uvedená v článku 16 zákona č. 689 z roku 1981 není přípustná.

3. V případě porušení uvedených v článcích 2 a 3 tohoto zákona jsou příslušnými orgány, kterým je určena zpráva uvedená v článku 17 zákona č. 689 z roku 1981, orgány uvedené v čl. 2 odst. 1 a 3 legislativního výnosu č. 27 ze dne 2. února 2021 v souladu se svými pravomocemi týkajícími se území a předmětu.

Článek 5

(Sankce)

1. Nepředstavuje-li jednání trestný čin, ukládá se provozovatelům potravinářských podniků a provozovatelům krmivářských podniků, kteří poruší ustanovení článků 2 a 3, správní pokuta ve výši nejméně 10 000 EUR až do maximální výše 60 000 EUR nebo 10 % celkového ročního obratu dosaženého v posledním účetním období uzavřeném před zjištěním protiprávního jednání, pokud tato částka přesahuje 60 000 EUR. Maximální sankce však nesmí překročit 150 000 EUR. Porušení má za následek konfiskaci nelegálního výrobku, uplatnění správních sankcí zákazu přístupu k příspěvkům, finančním prostředkům či dávkám nebo jiným platbám stejného druhu, ať už jsou jakkoli pojmenovány, poskytovány nebo vypláceny státem, jinými veřejnými subjekty nebo Evropskou unií na výkon podnikatelské činnosti, a to na dobu nejméně jednoho roku a nejvýše tří let, jakož i uzavření výrobního závodu na stejnou dobu. Tytéž sankce se

vztahují na každého, kdo jakýmkoli způsobem financuje, podporuje nebo usnadňuje jednání uvedené v článcích 2 a 3.

2. Při stanovení správních peněžitých sankcí stanovených tímto zákonem přihlédne příslušný orgán k závažnosti přestupku, délce jeho trvání, práci, kterou zaměstnanec vykonal k odstranění nebo zmírnění následků přestupku a jeho ekonomických podmínek.

Článek 6

(Odkaz na zákon č. 689 z roku 1981 a metody aktualizace sankcí)

1. V rozsahu neupraveném tímto zákonem se použijí ustanovení zákona č. 689 ze dne 24. listopadu 1981.

2. Výše správních peněžitých sankcí stanovených v tomto zákoně se každé dva roky aktualizuje na základě změn v národním indexu spotřebitelských cen za celé společenství, zaznamenaných Italským národním statistickým ústavem (ISTAT), výnosem ministra hospodářství a financí po dohodě s ministry zdravotnictví a zemědělství, potravinové suverenity a lesnictví.

Článek 7

(Ustanovení o nezměněných finančních nárocích)

1. V důsledku provádění tohoto zákona nesmí dojít ke vzniku nebo navýšení zatížení veřejných rozpočtů.

2. Dotčené správní orgány vykonávají činnosti stanovené tímto zákonem s lidskými, finančními a nástrojovými zdroji, které jsou již k dispozici podle platných právních předpisů.